

ไวยากรณ์ (grammar)

2209521 วากยสัมพันธ์

พลรวี ประเสริฐสม (ponrawee.pra@gmail.com)



Under CC License 3.0 (BY-NC-SA)

ให้นิสิตตอบคำถามต่อไปนี้

1. พิจารณาข้อความต่อไปนี้ (บี เป็นชื่อคน)

- (1) a. บีกินข้าว
- b. กินบีข้าว

ข้อความไหนที่นิสิตอ่านแล้วรู้สึกว่าจะแปลก? นิสิตคิดว่าทำไมข้อความนั้นถึงแปลก? ให้นิสิตลองเขียนกฎคร่าวๆ ที่อธิบายว่าทำไมประโยคหนึ่งถึงแปลก อีกประโยคหนึ่งถึงไม่แปลก โดยนิสิตอาจจะใช้มโนทัศน์ (concept) เกี่ยวกับภาษาไทยที่เคยรู้มาก่อนแล้วก็ได้

2. พิจารณาข้อความต่อไปนี้ (B เป็นชื่อคน)

- (2) a. B eats rice.
- b. Eats B rice.

จากที่นิสิตเคยเรียนภาษาอังกฤษมา นิสิตคิดว่าข้อความไหนแปลก? เพราะเหตุใด? ให้นิสิตเขียนกฎในการทำงานเดียวกับข้อ 1.

3. บางครั้งเราจะได้ยินว่า ภาษาอังกฤษมีกฎห้ามใส่คำกริยาวิเศษณ์ (adverb) ระหว่างคำว่า *to* กับรูปไม่ผันของคำกริยา (infinitive) หรือที่เรียกว่า โครงสร้าง split infinitive เช่น

- (3) The pot is going **to slowly** boil.

โดยการใช้ที่ถูก จะต้องเอาคำกริยาวิเศษณ์ไว้ด้านหลังคำกริยา ดังนี้

- (4) The pot is going **to boil** slowly.

ให้นิสิตลองค้นหาใน Google โดยใช้คำค้นว่า “*to slowly boil*” (ใส่เครื่องหมายอัฒภาคครอบคำค้นด้วย) และสังเกตผลลัพธ์ที่ได้ นิสิตพบประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ split infinitive ที่น่าจะเขียนโดยเจ้าของภาษาหรือไม่? ถ้าพบ ให้นิสิตคัดลอกประโยคตัวอย่างมาใส่ในคำตอบด้วย

4. นิสิตคิดว่า นิสิตจะพบประโยคที่ละเมิดกฎที่นิสิตเสนอในข้อ 1-2. ในชีวิตจริงหรือไม่? เพราะอะไร ถ้าพบ นิสิตคิดว่าจะพบในกรณีใด?

5. นักภาษาศาสตร์เรียกกฎทางภาษาว่า **ไวยากรณ์** (grammar) และแบ่งไวยากรณ์เป็นสองประเภทใหญ่ๆ โดยนักภาษาศาสตร์จะสนใจศึกษาไวยากรณ์ที่เป็นกฎแบบในข้อ 1-2. (เรียกว่า **ไวยากรณ์พรรณนา** หรือว่า descriptive grammar) แต่จะไม่สนใจกฎแบบในข้อ 3. (เรียกว่า **ไวยากรณ์เชิงกำหนด** หรือ prescriptive grammar) นิสิตคิดว่า อะไรคือลักษณะสำคัญของไวยากรณ์พรรณนา?

การศึกษาทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวกับการประกอบหน่วยต่างๆ (เช่น คำ) เป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้นและมีความหมาย (เช่น ประโยค) มีชื่อเรียกว่าวากยสัมพันธ์ (syntax)

มโนทัศน์สำคัญ

1. ไวยากรณ์ (grammar)
2. ไวยากรณ์พรรณนา (descriptive grammar)
3. ไวยากรณ์เชิงกำหนด (prescriptive grammar)
4. วากยสัมพันธ์ (syntax)